

NỖI ĐAU HÓA THẠCH .

Bốn mươi năm mất nước
Sao các người vẫn yên ngủ
Mặt hững hờ - môi căm lặng trước nỗi đau
Lòng oán than chất chứa căm hờn
Của lương dân đói nghèo xơ xác
Cả một lũ gian manh cúi đầu vơ vét
Đem đau thương gieo họa khắp mọi miền
Ăn thừa mùa rồi vung tay phá của
Dân lầm than bữa đói bữa no
Người già nua đau không viên thuốc
Bọn trẻ nghèo đến lớp áo rách vai
Vẫn như thế và mãi mãi như thế
Bốn mươi năm kẻ cướp lên ngôi đầu
Chạy theo sau một bầy xu nịnh
Đón gió ăn tàn - nhả mặt no say
Nhìn quanh quất mà lòng tất ghen
Dưới mặt trời sao tắm tối bữa vây
Thượng Đế ơi sao người vắng mặt

Không đoái hoài oán thán dân đen
Đất nước ta đây - đồng bào ta đây
Cũng đầu đen máu đỏ mà đau khổ trăm bề
Một đám sĩ phu yếu hèn nhu nhược
Gục mặt cúi đầu giữ mãi nôi cơm
Nuốt miếng ăn sao lòng không hổ thẹn
Mặt là người nhưng tim óc vô căn
Đồng minh muối mặt giúp quỷ dữ
Thêm vuốt thêm nanh hại dân lành
Lũ hèn nhát cúi đầu trước kẻ cướp
Đem non sông hoa gấm dâng cho Tàu .

PHAN NGHĨA .